

DÖVAS

församlingsblad

1 / 2017

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 38
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Elin Westerlund och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före

4.5

441

Tryckeri

697

Hörnstenen

*Jag tackar dig för att du hörde
min bön
och blev min räddning.
Stenen som husbyggarna ratade
har blivit en hörnsten.
Detta är Herrens eget verk,
det står för våra ögon som ett under.
(Detta är dagen då Herren grep in.
Låt oss jubla och vara glada!) Ur PS 118*

”Nej, det här blir inte till något!” Du får nästan lust att slänga mobilen i golvet, riva upp stickningen som gick fel eller riva sönder pappret. Och kanske gör du det också. Känslan av dålighet fyller hela dig. ”Varför lär jag mig aldrig att skriva ett meddelande på facebook?” Eller ”varför blir min stickning så ful och mitt papper så tomt. Och inte är jag vacker heller!”

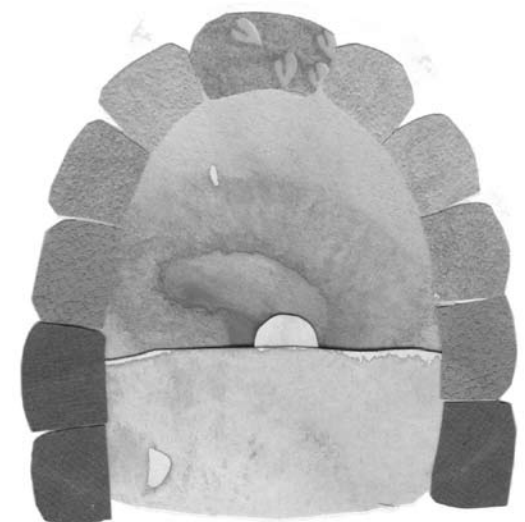
Stopp där! Inte ska vi ge upp eller se ner på oss själva. Vi är alla duktiga på något och alla har vi möjlighet att lära oss något nytt. Ibland bara måste vi bara öva lite mer!

I Bibeltexten, psaltarsalmen, talas det om en sten som ratades, men som blev en hörnsten. Hörnstenen är, trots sitt namn, inte i ett hörn. Hörnstenen är den mittersta stenen i ett valv, tex en murad dörröppning. Den som håller ihop valvet. Tas den bort ramlar allt sönder.

I kristendomen är det Jesus som är hörnstenen. Psaltarsalmen, som är skriven före Jesu tid, är som en framtidsvision om hur det är när Jesus kommer. Vi behöver Jesus. Utan honom, hans död och uppståndelse skulle vi sakna mycket. Genom Jesus död och uppståndelse har vi fått ett evigt liv och våra synder förlättna. Nu på påskan glädje vi oss för denna Guds gåva till oss människor. Gåvan ges till oss alla, helt gratis. Helt oberoende av vad vi kan. Låt oss därför tacka och vara Glada!

Kristus är uppstånden! Ja, har är sannerligen uppstånden!
Glad Påsk!

Maria

Finlands historia och dövpräster

Då Finland blev självständigt år 1917 hade det funnits dövpräster i Finland i nio år. I den här artikeln lyfter jag fram några, kanske de mest kända dövpräster och berättar vilka stora händelser i Finlands historia eller dövas historia som skett under deras tid som dövpräst.

Hugo Nyberg (1908-1935)

- 1917** Finland blir självständigt
- 1918** Inbördeskriget. En konflikt mellan de "röda" socialdemokraterna och de "vita", ledda av den konservativa finländska senaten.
- 1920** Ålandsfrågan. Skulle Åland bli en del av Sverige? Så blev det inte.
- 1933** Riksdagshuset byggs.

Lauri Paunu (1940-1970)

- 1940–1945** Fortsättningskriget.
- 1945** Den första dövdiakonen Eeva Paunu, fd. Malmila.
- 1952** Olympiaden i Helsingfors. Långdistanslöparna Paavo Nurmi och Hannes Kolehmainen minns många fortfarande.
- 1955** De Dövas Mission grundas. Elsi Roos missionär i Etiopien.
- 1956** Kekkonen blir president. Stadsöverhuvud i hela 25 år.

Eino Savisaari (1961-1988)

- 1975** Europeiska säkerhets- och sambandskonferensen (ESSK) i Helsingfors. Det var ett möte med koppling till kalla kriget och Ryssland styre över östeuropeiska länderna.
- 1980**-talets början: Tolktjänsten grundas.
- 1985** finlandssvenska tolkar utbildas.
- 1986** Prästämbetet öppnas för kvinnor.
- 1987** Kuurojen Teatteri grundas.
- 1988** De första kvinnliga prästerna vigdes i tjänst.

Bernt Kaustell (1991-1997)

- 1991** Biskopstjänsten öppnades för kvinnor. Irja Askola valdes till första kvinnliga biskopen år 2010.
- 1992** Recession. Arbetslöshet.
- 1995** Nokias mobilframgång började växa. Finland blev the Nokia-land.
- 1995** Teckenspråken får status som språk i Finlands lag. Dövas förbund hade aktivt jobbat för det.
- 1995** Finland blir medlem i EU. Finlands folk valde att det skulle bli så.
- 1995** Finland vinner VM i ishockey. Folkfest.

Bernt "Kau" Kaustell skakar hand med vår nuvarande dövpräst Maria Lindberg efter att hon prästvigdes år 2010.

*Text: Maria Lindberg
Foto: Keijo Lindberg, samt ur
Du måste vara döv för att förstå (2005)*

Dövprästen hälsar

Glad påsk!

Fastan börjar närma sig sitt slut. Snart är det påsk. Påsken är en tid för glädje! Jesus har övervunnit syndens och dödens makt. Varken människornas svek eller hån eller ondskans och dödens makt kunde slå ner honom. På den tredje dagen steg Jesus upp och gick ut ur graven. Vi gläds över att Jesus lever. Vi låter vår glädje synas till alla, vi dekorerar huset i gult och andra granna färger och äter god mat! Det är kyrkoårets största fest!

I år har vi också många andra orsaker att fira och glädjas. Finland fyller 100 år och det uppmärksammas också i Dövas församlingsblad genom ett tema i varje nummer. I detta nummer kan du läsa mer på sid 4.

Inom kyrkan firar vi i år Reformationens 500-års jubileum. År 1517 spikade Martin Luther upp sina 95 teser och berättade genom dem hur han tyckte att kyrkans skulle vara. Bland annat tyckte han att alla människor borde få Bibeln på sitt eget språk. Han tyckte inte heller om avlatshandeln, alltså tron på att man kommer till himmelen genom att betala pengar. Om detta kan du lära i vårt andra tema med start om Luther själv på sid 6.

Hoppas du får en skön vår!

Vi ses!

Maria

1. Martin Luthers liv

En åskrädd munk

Martin Luther föddes år 1483 i Eisleben i Tyskland. Bara 17 år gammal började han studera vid Universitetet i Erfurt. Redan ett år senare blev Luther baccalaurs (motsvara filosofie kandidat) i bland annat astronomi och geometri. Han blev magister i samma ämnen år 1505, efter sammanlagt 4 års studier.

Samma år drabbades Martin Luther av ett häftigt åskväder. Luther, som var rädd för döden och Guds dom, lovade att bli munk om han överlevde ovädet. I klostret var Martin en väldigt lydig och ordentlig munk. Han bland annat biktade sig och bekände sina synder alldeles för ofta, eftersom han ständigt levde med en känsla av att han aldrig blev fri från dem.

Nytänkande doktor

År 1512 övertalades Luther att bli doktor i Den Heliga Skrift. Det fanns ändå ett problem; han hade inte pengar att betala den dyra Doktorsutnämningen. Wittenbergs kurfurste Fredrik den Vise lånade honom pengar. Luther började arbeta som predikant för att kunna betala tillbaka lånet. Året därpå började Martin Luther föreläsa om Bibelns böcker. Då gjorde han upptäckten om att endast tron på Gud räddar oss från synd och död. Efter denna upptäckt bestämde sig Luther att år 1517 starta en diskussion om avlatshandeln. Enligt avlatshandeln kunde man köpa sig en plats i himmelen. (Mer om detta kan du läsa i Dövas församlingsblad nr 3/2017).

Fredlös

Luther spikade upp 95 teser på Slottskyrkans dörr och väntade på svar. Den enda som svarade var påvens utsända. De kallade honom till förhör. Resultatet blev av påven år 1520 utfärdade en bannbulla, en skrivelse, i vilken påven hotade utesluta Luther ur klostergemenskapen om han inte tog tillbaka sina ord. Martin hade alltså fått en dödsdom. Trots det brände Luther bullan 10.12.1520.

Luther blev år 1521 förd inför riksdagen i Worms

där han förklarades fredlös. Det betydde att vem som helst kunde skada eller döda honom utan att bli dömd för det. För andra gången räddar kurfurste Fredrik den Vise honom och gömmer honom i borgen Wartburg i Staden Eisenach i Thüringen. Där översatte Luther Nya testamentet till tyska.

Familjefadern

Eftersom Luther inte längre var munk och hans tankevärld ändrat, blev äktenskapet aktuellt i hans liv. Han gifte sig med den före detta nunnan Katharina von Bora. De flyttade in i ett gammalt kloster och fick sex barn. Eftersom hemmet var rymligt flyttade också många släktingar och många studerande in i huset. Många människor besökte honom. Luther älskade nämligen att äta och dricka gott och föra långa och djupa samtal.

Luther dog 18.2.1546 i Mansfield.

Källa:

Agrell, G. & Strömmer, P. *Ordet vid bordet – Martin Luthers bordssamtal*. ScandBook AB. Falun 2015.

Text: Maria Lindberg

Bild: Pixabay

Dit jag går ska ni inte komma

Vi firar snart påsk. Den tiden kommer närmare. Jag sitter och funderar på vad ska jag skriva om påsken eftersom jag har skrivit tidigare i församlingsbladet.

Jag har läst Bibeln och vill berätta för er om vad som hände mellan Petrus och Jesus då de samtalade under måltiden innan Jesus blev korsfäst. Jag ser på vad de har samtalat med varandra om. Jag kan kalla det: Gud och människa som samtalar med varandra vid måltiden.

Johannesevangeliets kapitel 13-17 är långt, med mycket text. Därför har jag bara tagit några verser, inte hela kapitel. Det vill jag ge till er så att ni får fundera på vad Guds budskap till oss är. Det gäller vårt liv. Petrus reagerar på flera sätt på det som Jesus har sagt. Guds tanke och människas tanke skiljer mycket från varandra.

Petrus', liksom vi människors, tanke är att lyssna på Jesu berättelser. Vid något nytt ord från Jesus kommer vi att reagera och fundera på vad han menar med det han har sagt. Det samma gjorde hans lärjungar.

Jesus hade samlats med sina lärjungar till måltid. Jesus börjar med att tvätta lärjungarnas fötter. Bibeln säger ingenting om vad Jesus säger när han tvättar lärjungarnas fötter, men vi får veta att Petrus säger att Jesus inte ska tvätta hans fötter.

Petrus reagerar på att Jesus tvättar hans fötter. Samtidigt tänker han: Jag kan inte kan acceptera att min mästare ska tjäna mig utan jag ska tjäna honom.

Jesus frågar och beskriver för honom om den gemenskap i vilken de skall vara tillsammans.

Petrus tanke är inte klar att fatta. Han vill vara tillsammans med Jesus men är inte det. Innerst inne förstår han vad Jesus menar. Petrus ber honom att tvätta också händerna och huvudet. Varför? Därför att han inte ännu fattar. Guds och människas tanke skiljer mycket från varandra.

Sedan gör Jesus en nattvard. Han berättar för dem att det är hans blod och kropp som offras för dem och att de skall äta dem till Jesu minne.

När Jesus börjar tala om en mening då reagerar hans lärjungar igen: ...*"Dit jag skall gå kan ni inte komma."* (Joh.13:33)

Sedan talar Jesus till dem om ett nytt bud han ger dem: *"att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra."* (Joh.13:34)

Petrus funderar över vad Jesus menar. Han frågar Jesus: "Vart går du, herre?"

Jesus svarar honom igen: *"Dit jag går kan du inte följa mig nu, men längre fram skall du följa mig"*. (Joh.13:36)

Petrus vill inte lämna Jesus utan vill följa honom vart än han går. Då säger Petrus med säkerhet till honom: "Jag skall ge mitt liv för dig." Då frågar Jesus honom igen: "Du skall ge ditt liv för mig?"

Men Jesus vet vad som ska hända med Petrus senare. Därför säger Jesus till honom med förutsägelse: "Tuppen skall inte gala förrän du tre gånger har förnekat mig".

Vi har hört i berättelsen om Petrus att det blev som Jesus hade sagt honom under måltiden. Men Jesus mötte honom efter han hade uppstått. Han gav Petrus ett nytt mod att börja tjäna Jesus i sitt liv.

Det här är berättelsen om Jesus, som ska gå på den väg som människor inte kan. Det gäller korsfästelsen.

Det handlar inte bara kroppsliga lidanden utan också om att bryta ondas makter för att rädda oss ur syndernas bojor.

Det finns en del som Jesus har sagt mot dem som har kallat honom "Beelsebul". Jesus tar på allvar dem som har använt det ordet. Han förklarar för dem att den starkaste kan bryta Satans vapen. Att bryta Satans makt handlar om Jesu död och uppståndelse.

"När en stark man vaktar sin gård med vapen i hand får hans ägodelar vara i fred. Men kommer det en som är ännu starkare och övermannar honom tar den mannen ifrån honom alla de vapen han litar på och fördelar bytet." (Luk.11:21-22)

Jag önskar er att ni funderar på det budskapet under påsktiden.

Text: Janne Kankkonen

Dövarbetet om 10 år

Hur ser kyrkans dövarbete ut om 10-20 år? På vilka sätt har de tekniska hjälpmedlen utvecklats? Tecknar någon fortfarande på finlandssvenskt teckenspråk? Eller har det talade språket tagit över?

En liten grupp av kyrkans dövarbetare diskuterade de här frågorna och många fler under två aktiva dagar 8.2–10.2.2017 på Hvittorp i Kyrklätt. Av dövräster hade alla utom en möjligt att vara med. Det fanns dövarbetare från olika håll i Finland på dagarna, allt från Torneå i Norr till Joensuu i öst.

Markku Jokinen höll ett lärorikt föredrag i vilket han berättade om olika framtidsvisioner. Eftersom tidsperspektivet är stort har vi inga svar på frågorna. Hur det blir kan vi bara vänta och se, men förhoppningsvis har vi all den kunskap och de resurser som behövs också i framtiden. Vi funderade kring frågorna utgående från både medicinskt och kulturellt perspektiv. Allt flera döva får via CI-implantaten ett talat språk och invandringen har hämtat med sig döva

med olika modersmål och kulturer. Ifall de olika behoven ökar och resurserna samtidigt minskar behöver anställda ha bredare kunskaper.

På rådplägningsdagar är det inte bara jobb och svåra frågor som gäller. Vi hann också göra roliga saker. På onsdagen den 8.2 hade vi en guidad tur på slottet på Hvittorp. Det är en mäktig byggnad med vackra konstverk och intressant historia. På fredagen följde vi med Teckenspråksdagens seminarium via internet.

Det som ändå kanske betydde mest var att få träffa sina kolleger. Att få dela tankar kring jobbet men också glädja och roa varandra med roliga saker som hänt i våra liv. Vi behöver varandra.

Text & foto: Maria Lindberg

Guiden berättar om salen på Hvittorp slott. Inkeri Vyyryläinen, Anna-Sofia Olkkola, Ulla Torniainen och Seija Einola lyssnar intresserat..

Bibelbingo i Borgå

Vid kyrkkaffet i Borgå i februari sade en döv att hon gärna skulle ha en lek med Bibeltema vid en församlingsafton. Hon föreslog att det kunde vara ett ord-förklaringspel där dövräster kunde berätta lite om olika bibliska personer och döva fick gissa vem de är. Samma vecka träffade jag mina kolleger. En av dem berättade att hon hade spelat en slags bingo med kristet tema. Och där var de – idéerna till Bibelbingo!

Måndag 6.3.2017 samlades vi för församlingsafton i Borgå. Vi drack först kaffe och åt en laxpaj husmor Maria Karlqvist hade bakat. Sedan var det dags för Bingo. Jag berättade kort om olika personer i Bibeln och tävlarna prickade av på sina kort. Av en slump råkade två lag samtidigt få Bingo!

Efter en kort andakt var det dags för fri samvaro.

–Jag försöker alltid nu och då komma hit till Borgå, berättade Else-Maj Vapeikko från Liljendal. Det gör så gott för Jussi att träffa andra döva.

Jussi bekräftade det sagda och berättade ivrigt om vilka planer han har för våren. Diskussionen fortsatte därefter livligt hela kvällen.

Följande gång Dövas församlingsafton i Borgå samlas är det påsk och nattvardsgudstjänst i Lilla kyrkan.

Text & foto: Maria Lindberg

Birgitta och Sakari Höysti trivdes bra.

Johan "Jussi" Andersson och Else-Maj Vapeikko hade kommit ända från Liljendal.

Festmässa på Teckenspråkets dag

Teckenspråkets dag uppmärksammades också i år på olika sätt.

Ett seminarium ordnades i fredagen den 10 februari i Nationalmuseum i Helsingfors. Bland annat i Tammerfors ordnades festmässa på själva Teckenspråkets dag den 12 februari. I år var gudstjänsten delvis sammankopplad med historieföreningens seminarier lördagen den 11 februari. Mässan firades i Gamla kyrkan, som används Tammerfors svenska församling.

Församlingen firade festgudstjänst tillsammans med dövprästerna Marja Saukkonen och Maria Lindberg samt sjukhusprästen Taru Varpenius. Dövdiacon Sirpa Toivo tecknade några psalmer och tecknade med gudstjänstdeltagarna i församlingens delar. Res-

ten tecknades av en teckenkör och sista psalmen av Aila Aironpää.

Temat för mässan var "Den oförtjänta nåden", nåden vi får utan att behöva göra något eller vara på något särskilt sätt. För så är det ju, vi är bra och behövs just sådana som vi är.

Vid kyrkkaffet tecknades det flitigt. Eftersom mässan var riktigt välbesökt fanns det många bekanta och kanske också nya personer att teckna med.

Text & foto: Maria Lindberg

En teckenkör tecknade psalmer på festmässan i Tammerfors.

Historiaklubben samlades i Tammerfors

1. På bilden lyssnar vi på Ingermanlands finnen Hilma Pöllä, som berättar en intressant berättelse. Bland annat blev hon år 1944 tvungen att återvända till Ryssland.

På bilden ser vi också ordföranden för Historiankerho (historiaklubben) Outi Ahonen. Hon föreläste om två ämnen: Krigsberättelser om händelser 1918 och en Ingermanlands finsk persons historia.

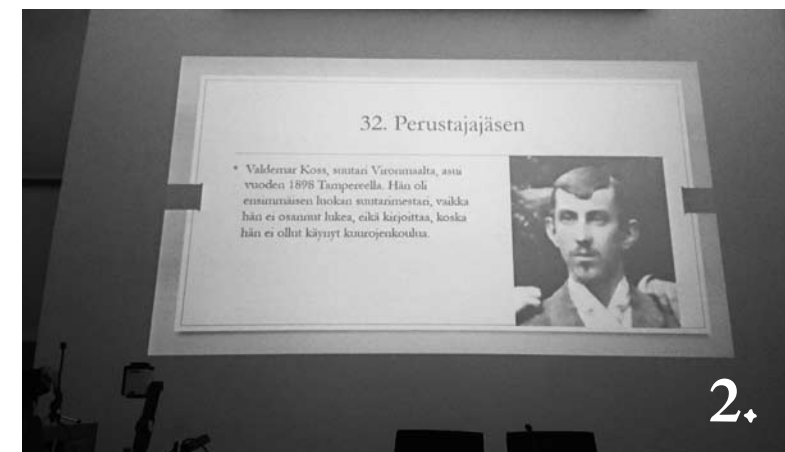
I bakgrunden lyssnar specialforskare Tiina Naukarinen, som föreläste med ämnet: Föremål, saker och bilder från en tidsperiod på 100 år.

2. Armo Kursi berättade för oss om de medlemmar som grundade Tampereen kuuromykkäin yhdistys.

3. I gudstjänsten, i en vacker kyrka med dövprästerna Marja Saukkonen och Maria Lindberg, sjukhuspräst Taru Varpenius samt diakon Sirpa Toivo.

4. Före gudstjänsten gick vi till Kalevankankaan kirkko. Där finns gravarna till dem som grundade dövföreningen, På bilden Talvias släktgrav. Från vänster på bilden: Hannu Laaksonen, Antero Janhonen, Armo Kursi, Jarmo Järventausta, Outi Tuomi-Saarijärvi, Jaana Sinisalo och Pekka Rissanen.

Text & bild: Outi Tuomi-Saarijärvi & Outi Ahonen

Familjenytt

Döpt

Kasper Kalevi Alvinen

f. 24.10.2016, döpt 7.1.2017 i Tammerfors

Föräldrar: Marianne Mielityinen och Samuli Alvinen

Avlidna

Jarmo Saarinen

f. 15.8.1930

d. 17.11.2016, Hyvinge

Annikki Maria Ström (f. Virpi)

f. 28.12.1928

d. 23.11.2016, Uleåborg

Kalevi Rintamäki

f. 28.10.1932, Nokia

d. 5.12.2016, Borgå

Ari Olavi Hakala

f. 1.10.1958, Asikkala,

d. 6.12.2016, Helsingfors

Antti Adolf Repo

f. 6.5. 1940, Rantsila

d. 17.12.2016, Hollola

Juha Oskari Jokinen

f. 30.10.1983 Loimaa

d. 21.12.2017 Jyväskylä

Reino Ossian Sulkanen

f. 2.12.1921, Orimattila

d. 28.12.2016, Lahtis

Liisa Huttunen (f. Iivarinen)

f. 3.5.1931, Idensalmi

d. 11.1.2017, Tammerfors

Raili Marja Heinonen

f. 21.7.1944, Kuusjärvi

d. 23.1.2017, Helsingfors

Kaarlo Matias Erola

f. 26.4.1948, Sodankylä

d. 25.1.2017, Rovaniemi

Irja Remmi

f. 13.3.1915, Hollola

d. 4.2.2017, Lahtis

Anna Siviä Knuutinen

f. 9.12.1927, Parikkala

d. 5.2.2017, Uleåborg

Aila Marja Unelma Ventelä (f. Hulttinen)

f. 26.10.1945, Kokemäki

d. 17.2.2017, Jalasjärvi

Leo Tourunen

f. 19.8.1927

d. 19.2.2017, Åvik

Nikolai Lylander

f. 9.2.1930

d. 25.2.2017, Åvik

Kyrklig information

Händelsekalender

10.4

kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Lilla kyrkan, Borgå

11.4

kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Brändö kyrka, Vasa

13.4

kl. 13 Teckenspråkig-svensk påskgudstjänst i Mariahemmets kapell, Jakobstad

kl. 14 Teckenspråkig-svensk påskgudstjänst i De Gamlas Hem, Jakobstad

16.4

kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Olars kyrka, Esbo

19.5

kl. 18 Gudstjänst under Döva seniorernas kulturdagar, Borgå

21.5

kl. 12 Tolkad festmessa (nattvardsgudstjänst) i samband med Ekumeniska kyrko-dagarna i Åbo 20–21.5. Utomhus, vid domkrkan adr. Domkyrkogatan 1, Åbo

10.6

kl. 10 Teckenspråkig-svensk nattvardsgudstjänst i Karis kyrka

Teckenspråkigt läger

När? 20– 22.10.2017

Var? Nilsasgården, Sibbo

Tema: Känner du väl Jesus?

Vad gör vi? Vi diskuterar, pysslar, firar gudstjänst och har roligt tillsammans.

Janne Kankkonen föreläser och leder diskussionen.

Anställda: Maria Lindberg och Seija Einola.

Mer information om pris och anmälning senare i år.

Maria Lindbergs arbetstider
som dövpräst (KCSA)

3-10.4

1-21.5

Information om gudstjänster och
annat program finns också på text-tv
s. 797 6-9/9

(och 558 på finska).

Ny medlem i resursgruppen

Mitt namn är Elin Westerlund och jag är 19 år gammal. Jag bor i Helsingfors och till vardags studerar jag statskunskap vid Helsingfors universitet (studerar nu första året). Vid sidan om mina statskunskapsstudier studerar jag också finlandssvenskt teckenspråk vid Humak (utbildningsprojektet Livs).

Jag är även född döv och samma år jag skulle fylla tre fick jag mitt första cochleaimplantat. Mitt andra implantat fick jag för två år sedan. Jag fick tidigt lära mig teckenspråk eftersom jag föddes döv (och min

mamma kunde teckenspråk) och idag är jag tvåspråkig med både svenska och finlandssvenskt teckenspråk som modersmål.

Det är även första gången som jag är med i den här resursgruppen, vilket är väldigt roligt! Jag tycker det kommer bli både intressant och roligt att medverka i församlingsbladet.

Text & foto: Elin Westerlund

Tvåspråkiga Elin studerar statskunskap i Helsingfors.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Påskhälsning

500 ÅR SEN LUTHERS 95 TESER

A black and white photograph of a hand holding a quill pen, writing on a piece of parchment or paper that is unrolled on a wooden surface. The parchment has some texture and faint markings.

1. Vår Herre och Mästare Jesus Kristus sa "Omvänd er, osv" och menade att de troende skulle leva hela livet med omvändelse och bättring.

13. De döende frigörs genom döden från alla straff, de är redan döda från kyrkliga regler och har rätt att bli befriade från dem.

20. När påven ger fullständig eftergift av alla straff, innebär det inte alla utan endast de straff som påven själv har delat ut.